

Erzurum Üzerine Deyişme

Tayyib Atmaca

Erzurum mu gözlerinde tütüyor
Yoksa canın çağ kebab mı çekiyor
Her seferde yeni engel çıkıyor
Gidelim dutların yettiği zaman

Metin Özarıslan

Çoban iken kuzuları koç ettik.
Memur olup Ankara'ya göç ettik
Erzurum'u başımıza taç ettik
Benliğe dadaşlık kattığı zaman

Mehmet Durmaz

şimdi deyişmenin sırası he mi?
Depreşti bende de çağın özlemi
Kıtlama çayların bol olsun demi
Kadayıf dolma "hışş" ettiği zaman

Tayyib Atmaca

Sor bakalım Metin özledim derse
Sen de üç beş günlük girmezsin derse
Kalkar da gideriz gönül isterse
Korona belası gittiği zaman

Metin Özarıslan

Gidelim diyorsan bekle Temmuz'u
Karlı zirvelerde arama muzı
İster şişek kesek istersen kuzu
Sürüler kuşluğa yattığı zaman

Mehmet Durmaz

Kanıma karıştı ekmeği tuzu
Erzurum özümde bir dinmez sızı
Gitmesek bu özlem yaşatsa bizi
Hayat biter özlem bittiği zaman

Tayyib Atmaca

Söz gönülde kaynar dile dökülür
Gülün kahrı solana dek çekilir
Büyükler ne derse boyun bükülür
Korkarım kaşların çattığı zaman

Metin Özarıslan

řu Çukurova'nın yazı da yitmez
Ezgisi yürüktür sözü hiç bitmez
Gönlünde göveren sızı kâr etmez
Erzurum gözünde tütüğü zaman

Mehmet Durmaz

Özlem tandırında pişmiştir özüm
Erzurum deyince doluyor gözüm
Akort bozuluyor susuyor sazım
Donarım güz kuşu öttüğü zaman

Tayyib Atmaca

Kim diyor ki Mehmet durmaz sözünde
Korkarak yanmadı aşkın közünde
Her gün dünya küçülüyor gözünde
Sözü yağa bala kattığı zaman

Metin Özarıslan

Atmaca söz attı gitti Maraş'a
Dostun fırlattığı taç gelmez başa
Özü pişen donmaz, vurmaz yokuşa
Leziz çağ kebaptan tattığı zaman

Mehmet Durmaz

Nasip oldu bülbül olup şakıdık
Dadaş diyarında mektep okuduk
Aslında orada insan dokuduk
Anladık aklımız yettiği zaman

Tayyib Atmaca

Ümmi Sinan mektebinde okudum
Bülbül hasta ben yerine şakıdım
“Gönül tezgâhında şiir dokudum”
Gün dağlar ardına battığı zaman

Metin Özarlan

Mevzu çağdan açılmıştı en baştan
Düşürdük lokmayı elden avuçtan
Kurtlar mı çekinir yırtıcı kuştan
Dağ başını duman tuttuğu zaman

Mehmet Durmaz

Vuslat ötelenir kalırız naçar
Acaba bu özlem ne zaman geçer
Şiir serçeleri dağlara kaçar
Atmaca pençeyi attığı zaman

Tayyib Atmaca

Üçümüz de olduk Ferhat çırağı
Geçtik gittik elli sekiz durağı
Çıkmaz Özarlan'ın sesi sorağı
Top atsan uyanmaz yattığı zaman

Metin Özarlan

Tayyib, Mehmet alıp beni araya
Çekerler her dediğimi daraya
Siz olmadan gideyim ben nereye
Devranın insanı yuttuğu zaman

Mehmet Durmaz

Özarlan rüyada yapıyor kayak
Uyanırsa bize atacak dayak
Şiir kuşu uçmaz kalmazsa ayak
Boş söz artar kelim bittiği zaman

Tayyib Atmaca

Erzurum'da garson saygın şişleri
Şükür sıfırladık azı dişleri
Belki biter bu dünyanın işleri
Yalnızlık çenemi çattığı zaman

Metin Özarlan

Varsın dişlerimiz bizden olmasın
Ne yedik ne içtik kimse bilmesin
Pekmezli kadayıf kusur kalmasın
Kelleyi paçayı üttüğü zaman

Mehmet Durmaz

Erzurum'un çağı, şişi vesile
Şairler getirir dostluğu dile
Yürek deprem yaşar görürse hile
Yıkılır dost dostu sattığı zaman

Tayyib Atmaca

Hele deyin dostlar nêdip nêtmeli
Şelale'ye geze geze gitmeli
Palandöken ile sohbet etmeli
Kar boran başını örttüğü zaman.

Metin Özarlan

Gönlümüz bağlanmış söz ile saza
Bu havalar meydan okur ayaza
Cümle kışlar döner mutlaka yaza
Analar yünleri dittiği zaman

Mehmet Durmaz

Bar tutan dadaşta gam keder kalmaz
Gidelim başka yer bize yâr olmaz
Naim Hoca, Teyo Pehlivan ölmez
Çoban, töresini güttüğü zaman

Tayyib Metin Mehmet

Nene Hatun ketesiyle beslendik
Emrah olduk, Sümmanî'ye seslendik
Reyhani'nin yağmurunda ıslandık
Yok oluruz bunlar yittiği zaman

